

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 10.06.2002 59. vuosikerta Numero 2 Sivu 12

Kokoviljasäilörehu sopii lihanautojen karkearehuksi

Kokoviljasäilörehu voidaan korjata nurmirehun korjuukalustolla ja varastoida nurmisäilörehun tavoin. Siten nautakarjatilan rehunkorjuussa tarvitaan parhaimmillaan vain yksi korjuukoneketju. Nurmisäilörehun korjuu- ja säilöntämenetelmien käyttö viljan korjuuseen tulee huomattavasti edullisemmaksi kuin jyväasadon leikkuupiinti ja sadon varastointi kuivaamalla.

Kokoviljasäilörehun sadonkorjuu onnistuu parhaiten kasviston suoraan korjaavilla koneilla, kuten kaksoissilppurilla ja kelasilppurilla. Kun käytetään esikuivattua rehua korjaavia koneita, kasvusto on niitettävä ennen korjuuta. Tämä voi aiheuttaa huomattavaa jyvähävikkiä. Nopeimmin viime vuosina yleistynyt esikuivatun säilörehun korjuumenetelmä on pyöröpaalaus. Menetelmä edellyttää niittoa ja paalausta, mutta seuraaksena on niin suuri jyvähävikki, että menetelmää ei tulisi käyttää kokoviljasäilörehun korjuussa.

Kokoviljasäilörehu suositellaan korjattavaksi taikinatuleentumisasteella, jolloin jyvissä on vielä jäljellä käymiseen tarvittavaa sokeria. Ohra saavuttaa taikinatuleentumisasteen 4-5 viikkoa ja kevätehnä 6-7 viikkoa tähkimisen jälkeen. Taikinatuleentuneen kokoviljakasviston kuiva-aineepitoisuus on noin 35 %.

Ohrasta parasta kokoviljasäilörehua

Kokoviljasäilörehun käyttöä ruokinnassa rajoittaa eniten heikko sulavuus. Sato koostuu heikosti sulavista korsista ja hyvin sulavista jyvistä. Siten kokoviljasäilörehun sulavuus riippuu ratkaisevasti siitä, paljonko viljakasvustossa on kortta ja jyvää.

Kasvukauden sääolosuhteet voivat vaikuttaa kokoviljasäilörehun satomääärään ja rehun laatuun. Esimerkiksi kuivuuden takia lyhyeksi jäävässä viljakasvustossa saattaa jyväasadon osuus kasvaa poikkeuksellisen suureksi, mikä parantaa sadon sulavuutta ja laatua. Kokoviljasäilörehun viljelyssä kannattaa käyttää tavanomaista myöhäisempiä lajikkeita, jotka voivat pitemmän kasvuaikansa ansiosta tuottaa aikaisia lajikkeita suuremman sadon.

Ohra soveltuu meillä viljeltävistä rehuviljoista parhaiten kokoviljasäilörehuksi. Tämä johtuu siitä, että ohran kokoviljasato sisältää suhteellisesti enemmän jyviä kuin

vehnän tai kauran kokoviljasato. MTT:n Pohjois-Pohjanmaan tutkimusasemalla vuonna 1995 tehdysä kenttäkokeessa kaura- ja kevätehvnäsadon sulavuus (D-arvo) oli keskimäärin runsaat 10 % heikompi kuin ohran.

Ohran heikkoutena on kuitenkin heikohko laonkestävyys. Siksi ohran käyttö seosviljelyssä yhdessä palkokasvien kanssa ei ole vältämättä järkevää. Kaura ja kevätehvnä soveltuvatkin viljelyteknisiltä ominaisuuksiltaan ohraa paremmin virna- ja herneseoksien tukikasveiksi.

Kokovilja voi korvata nurmisäilörehun loppukasvatuksessa

Vaikka kokoviljasäilörehun viljelyssä on viljelyteknisiä etuja, sen viljelyn järkevyyden ratkaisee pitkälti rehun tuotantovaikutus ruokinnassa. Kokoviljasäilörehu on ollut mukana viidessä Pohjois-Pohjanmaan tutkimusasemalla tehdysä sonnien ruokintakokeessa. Koe-eläimet ovat olleet sekä liharoturisteytyksistä syntyneitä sonnivasikoita että maitorotuisia sonjeja.

Ruokintakokeissa käytettyjen kokoviljasäilörehujen säilöntä on onnistunut poikkeuksella hyvin, ja sitä on voitu käyttää nurmisäilörehun tavoin ympäri vuotisesti sonnien ruokinnassa. Vaikka kokoviljasäilörehu voi periaatteessa säilyä hyvin ilman säilöntääinetta, kannattaa säilönnässä aina käyttää samoja happopohjaisia säilöntääaineita kuin nurmisäilörehua säilöttääessä. Säilöntääineen käyttömäärä voi olla sama kuin nurmirehujen säilönnässä. Kokoviljasäilörehu kannattaa varastoida pitkiin kapeisiin siiloihin, jolloin rehun pilaantumiselle altis leikkuupinta pysyy pienenä. Nopea syöttö vähentää ruokintavaaiheen aikaista rehun pilaantumista.

Kokoviljasäilörehu voi sonnien loppukasvatuskauden aikana korvata kokonaan nurmisäilörehun. Kun ruokinnassa käytetty kokoviljasäilörehu on korjattu ohrasta kasvuston taikinatuleentumisvaiheessa, sonnien kasvunopeus vastaa melko hyvin nurmisäilörehulla ruokittujen sonnien kasvunopeutta. Ruukissa tehdysä kokoviljakokeissa sonnit ovat saaneet väkirehua päivittäin 0,8 % eläimen elopainosta, ja väkirehu on ollut tavallisimmin litistettyä ohraa. Väkirehuruokintaan lisättyllä rypsillä (500 g/päivä) on korvattu vastaava ohramäärä väkirehuannoksessa. Valkuaisrehulisä on tavallisesti nopeuttanut sonnien kasvua kokoviljaruokinnoilla.

Erkki Joki-Tokola ja Arto Huuskonen, MTT

*Lisätietoja: Koetoiminta ja käytäntö 2/2002: 12
erkki.joki-tokola@mtt.fi
puh. (08) 2708 4503*